

Motoristi

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY

N:o 6 MARRASKUU 1977

MP 69 r.y:n PIKKUJOULU

12.–13.11.-77 klo 19.00

Valkealan Jokelassa sijaitseva Hotelli Valkeala (Kuohuvan kosken (koskiksen) äärellä) n. 7 km Kouvolasta Mikkeliin tietä no 13.

Hintaan mk 85:– sisältyy seuraavat palvelut:

- majoitus 2 hengen huoneissa
- ruoka
- aamupala sunnuntaina ja aamu-uinti

Tanssia.

Illan yllätys huoneissa!

Ei lahjapakkoa!

MAKSUT lokakuun loppuun 31.10. mennessä postisiirtotilille N:o 4245 32-4 Monsieur Pertti Holla, Porthaninkatu 7 D 54 00530 Helsinki 53.

Puh. 90-763 762

N:o 5 syyskuu 1977. 8. vuosikerta ilmestyy: tammi-, maaliskuu-, touko-, heinä-, syys- ja marraskuussa.

Julkaisija: MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y. jaetaan ilmaiseksi kaikille Moottoripyöräkerho 69 r.y.:n jäsenille.

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.:n hallitus

Puheenjohtaja

Simo Nokso
Suomenkatu 2 B 7
45120 Kouvola 12

Sihtööri

Mauno Tonttila
Lankila
15540 Villähde

Kassanhoitaja

Lasse Numelin
Kenttätie 10 F 50
00720 Helsinki 72

Kerhon postisiirtotili

numero on 426 781-0

Kerhoisäntä

Esko Koskinen
14240 Janakkala

Varajäsenet

Antti Karttunen
Rukatunturintie 3 E 38
00970 Helsinki 97

Reijo Relander

Kyttärintie 26
45810 Pilkanmaa

Toimittajat

Aimo Turunen
Tornipolku 11 A 28
06400 Porvoo 40
Puh. 915-145 588

Eero Mikkola
36160 Siitama

Pertti Michelsson

Jaakko Panhelainen

Porvoo 1977 – Oy Uusimaa

Tervehdys!

Kerhomme saavuttamaa vakaata ja arvostettua asemaa lähdemme nyt jatkamaan uusin voimin. Puheenjohtajan nuijaa monen vuoden ajan heitellut Orko Tallinen ja kerhoisäntä Henrik Budich ovat jättäneet paikansa kerhon hallituksessa. Heille tahdomme lausua parhaat kiitoksemme arvokkaasta toiminnasta moottoripyöräilyn hyväksi. Oli oikein miellyttävää työskennellä kanssanne. Tottahan olette mukana edelleenkin. Samalla haluamme toivottaa tervetulleiksi uudet miehet Simo Nokson ja

Esko Koskisen ja heille intoa ja tarmoa uusissa tehtävissä.

Moottoripyöräilyä, kerhoa ja lehteämme koskevista asioista sekä ideoistasi, epäkohdista ja mieltäsi askarruttavista kysymyksistä voit kirjoittaa myös nimimerkillä. Yritämme siten yhdessä pohtia ja vastata kysymyksiin lehden palstoilla.

Pienenä vinkkinä kerrottakoon: saamani tiedon mukaan Kontioralli on ensi kesänä päivämatkan päässä, siis viikonloppumatkana toteutettavissa.
A i m o

Hyvähenkinen vuosikokous 69:llä Siitamassa

Syyskuun 4. päivänä kokoon-
tuivat motoristit lähes 70 jäsenen
voimalla Oriveden Siitamaan poh-
timaan yhteisiä asioita ja päättä-
mään tulevasta toiminnasta. Ko-
kouksesta muodostui esimerkil-
linen, asioihin otettiin harkitusti
kantaa, tehtiin erittäin hyviä ehdo-
tuksia, joita tullaan pohtimaan
vielä myöhemminkin. Asiat saa-
tiin nopeasti kaikkia tyydyttävään
ratkaisuun. Kiitos kaikille mukana
olleille.

**Moottoripyöräkerho 69
ry:n vuosikokous Orive-
den Siitamassa 4. p:nä
syyskuuta 1977 klo
12.00**

Kokouspöytäkirja

1. Kerhon puheenjohtaja Orko Tal-
linen avasi kokouksen ja toivotti ko-
kouksen osanottajat tervetulleiksi.
2. Kokous todettiin sääntöjen määrää-
mällä tavalla kokoon kutsutuksi ja
päättösvaltaiseksi. Kokouskutsu ker-
holehti Motoristissa, joka ilmestyi
12.8.
3. Kokouksen puheenjohtajaksi valit-
tiin yksimielisesti Orko Tallinen. Sih-
teeriksi Mauno Tonttila. Pöytäkirjan
tarkastajiksi Risto Eskola ja Esko

Koskinen, jotka toimivat myös
äänestyksissä äänten laskijoina.

4. Tilintarkastajien kertomuksen luki
Pertti Holla, todeten mm. Kerhon
rahavaroja lisättävä kerhotoimin-
taan ja kerhon arkisto ja palkinnot
keskitettävä yhden tai kahden henki-
lön hoitoon. Puheenjohtaja luki tili-
taseet.
Myönnettiin tili- ja vastuuvapaus.
5. Luettiin toimintakertomus, joka hy-
väksyttiin.
6. Valittiin kerhon hallitus alkavalle toi-
mintakaudelle. Puheenjohtajaksi eh-
dotettiin Simo Noksoa, joka myös
valittiin.
Sihteeriksi ehdotettiin Mauno Tontti-
laa, joka myös valittiin.
Kassanhoitajaksi ehdotettiin Lasse
Numelinia, joka myös valittiin.
Kerhoisännäksi ehdotettiin Esko
Koskista, Antti Karttusta ja Reijo
Relanderia. Äänestyksen jälkeen
Esko Koskinen valittiin äänin 38
vastaan Karttunen 4 ja Relander 2.
Toimittajaksi ehdotettiin Aimo Tu-
rusta, joka myös valittiin.
Varajäseniksi ehdotettiin Antti Kart-
tusta ja Reijo Relanderia, jotka
myös valittiin.
7. Valittiin tilintarkastajat ja näiden va-
ramiehet. Ehdotettiin Pertti Hollaa,
Henrikki Ahosta ja Teuvo Koposta.
Ahosen kieltäytyessä, Pertti Holla ja

Lähes 70 kerhon jäsentä oli päättämässä yhteisistä asioista vuosikokouksessa.

Teuvo Koponen valittiin.
Varalle ehdotettiin Olavi Autiota ja
Jörgen Mandellia jotka myös valit-
tiin.

8. Päätettiin jäsenmaksusta. Ehdotet-
tiin entisen suuruista eli 20 markkaa
sekä 25 markkaa, kumpaakin ehdo-
tusta perusteltiin ja kannatettiin.
Äänestyksen tulos 20 mk 36 ääntä,
25 mk 18 ääntä. Jäsenmaksuksi tuli
20 markkaa.
9. Päätettiin toimintasuunnitelmasta.
Toiminnassa pyritään noudatta-
maan jo tutuksi tullutta linjaa, joskin
toiminnan levittämistä uusille alueil-
le, varsinkin Itä- ja Pohjois-Suomeen
tulisi tehostaa.
Pikkujoulun järjestää Pertti Holla.

Talvirallin järjestää Raimo Teitto.
Ralli on avoin vain moottori-
pyörällä paikalle saapuneille. Talvi-
tapahtuman järjestää Risto Eskola.
Kevätajelun järjestää Pirkanmaan
matkamotoristit Eero Mikkolan joh-
dolla.

Kontiorallin järjestäjinä toimivat
Pohjoiskymenlaaksolaiset Risto
Saukkoken ja Reijo Relanderin joh-
dolla. Vuoden -79 Kontiorallin jär-
jestävät Lahden seudun motoristit.
Pohjoismaiden yhteistyötä hoita-
maan valittiin Guy Wikström. Ker-
hoajeluita järjestetään sitä mukaa
kun kohteita löytyy. Hallituksen va-
rajäsenet toimivat asiassa kerhoisän-
nän apuna.

Kerhon pitkäaikainen puheenjohtaja Orko Tallinen luovutti nuijan uudelle puheenjohtajalle Simo Noksolle.

"Ottaisinko tuohon kantaa? Kyllä minun mielestäni..."

Talousarviota ei katsottu tarpeelliseksi laatia.

10. Kokouksen puheenjohtaja päätti kokouksen kiittäen osanottajia asian-
tuntevasta ja asiallisesta osanotosta
ja asioiden käsittelystä. Samalla hän
lausui kiitoksensa kaikille, joiden
kanssa on joutunut olemaan yhteis-
työssä toimiessaan kerhon puheen-
johtajana, josta tehtävästä hän nyt
eroaa. Risto Eskola lausui kiitoksen
kerholaisten puolesta nyt tehtäväs-
tään eroavalle Orko Talliselle.

Siihtämaa 4.9.1977

Simo Nokso Mauno Tonttila
puheenjohtaja sihteeri

Risto Eskola Esko Koskinen

Pöytäkirjan tarkastajat

Moottoripyöräkerho 69 ry Toimintakertomus toimintakaudelta 77

Nyt päättynyt toimintakausi on ollut kerhossamme lisääntyneen toiminnan aikaa. On pyritty järjestämään toimintaa entistä enemmän, uusille aloille ja alueille. Tästä huolimatta toiminta pyrkii olemaan kovin etelän voittoista. Mikä lienee, ettei keski- ja pohjois-Suomesta löydy tarmoa ja väkeä järjestämään kerhoajeluita ja muuta sen muotoista toimintaa. Onhan näillä alueilla sentään kokojoukko kerhomme jäseniä.

Varsinaisen toimintakauden aloitti to-
tuttuun tapaan Pikku-Joulu Kalpalinnas-
sa, jossa isäntäväkenä toimivat Kari ja
Pirjo Ahola.

Tarkkaavaista osanottajajoukkoa vuosikokouksessa.

Rallikausi alkoi kotimaassa niinkin aikaisin kuin 5.–6.2. järjestetyllä talvirallilla. Järjestäjänä toimi Olavi Autio. Ralli keräsi 24 osanottajaa.

Jo perinteiseksi muodostunut talvitahtuma oli jälleen Sieravuoressa. Täällä hiihrettiin myös kerhon mestaruushiihdot. Miesten pikamatkalla oli nopein Reijo Relander. Myös kyykkää lyötiin, voitajaksi selviytyi Vesa Tuominen. Mauri Kariniemi toimi talvitapahtuman vetäjänä. Kirjokivellä saunottiin jälleen kevään merkeissä. Isäntänä toimi Kari Lehminen.

Kevätajelu 22.5. suuntautui Olavinlinnaan, Aimo Turunen vastasi järjestelyistä.

19.6. oli ajelu kohteena Mäntsälän Se-

pännäen museo, ja jälleen Aimo toimi vetäjänä.

Kontioralli, todellisessa erämaassa keräsi heinäkuun ensimmäisenä viikonloppuna 20 osanottajaa Savukosken Tulppioon. Pirkanmaan Motoristit Matti Lehdon komennuksessa suoriutuivat järjestelyistä kiitettävästi. Paljon keskustelua aiheutti tosin rallipaikka olihan se melkoisen tien takana. Monien mielestä olisi pitkite saanut olla lähempänä. Toisaalta kaikki perille ajaneet voinevat pitää itseään melkoisena voittajana, luonnon voimia ja itseään kohtaan, ja sehän onkin rallin yksi perimmäistä tarkoituksista. ajaa perille vaikka läpi harmaan kiiven. Joten kerran vielä kiitos Pirkanmaalaisille.

TULOSLASKELMA 1.8.1976–31.7.1977

Varsinainen toiminta

Tuotot			
Kontioralli	18.447,91		
Kerhomerkkimyynti	340,00		
Korot	1.519,96	20.307,87	
Kulut			
Kontioralli	6.489,08		
Kerhotoiminta	1.638,80		
Motoristi	19.672,85		
Muut kulut	2.040,13	29.840,86	9.532,99
			<u>/. 9.532,99</u>

Varainhankinta

Tuotot			
Jäsenmaksut	13.680,00		
Lahjoitukset	750,00	14.430,00	
Omatoiminen tuotto			+ 4.897,01
Poistot			180,00
Tilikauden ylijäämä			<u>mk 4.717,01</u>

Erittelyt:

Tuotot Kontiorallista

Ilmoittautumismaksut	12.235,00	
Merkkimyynti	5.575,50	
KR-tuotot 1976	637,41	
	<u>mk 18.447,91</u>	

Kontiorallikulut

Rallipaikan vuokra	2.000,00	
Tarrat, palkinnot	1.013,61	
Järjestäminen	1.668,47	
Merkkikulut	4.115,00	
Varasto	/. 2.518,50	1.596,50
KR-kulut 1976		210,50
		<u>mk 6.489,08</u>

TASE 31. PÄIVÄNÄ HEINÄKUUTA 1977

	Vastaavaa		Vastattavaa	
Rahoitusomaisuus			Vieras pääoma	
Rahat ja pankkisaamiset			Siirtovelat	4.112,18
Postisiirtotili	14.496,86		Oma pääoma	
Korkeakorkoinen	8.509,88		Pääoma	30.841,55
Siirtosaamiset	12.235,00	35.241,74	Tilik. ylij.	4.717,01
				<u>35.558,56</u>
Vaihto-omaisuus				<u>mk 39.670,74</u>
Kerhomerkit	1.490,50			
Kontiorallimerkit	2.418,50	4.009,00		
Käyttöomaisuus				
Kalusto	355,00			
Lisäys	245,00	600,00		
Poisto		180,00	420,00	
		<u>mk 39.679,74</u>		

Helsingissä 4. päivänä elokuuta 1977

Orko Tallinen
Henrik Budich
Lasse Nummelin
Mauno Tonttila
Aimo Turunen

Tilintarkastajien kertomus

Tarkastettuamme Moottoripyöräkerho 69 ry:n tilit ajalta 1976.08.01–1977.07.31 totesimme seuraavaa:

Tilit ja taseet ovat laadittu hyvän kirjanpidon ja kauppiastavan mukaan, joten pyydämme tili- ja vastuuvapauden myöntämistä kerhohallitukselle ajalta 1976.08.01–1977.07.31.

Tilintarkastajien ominaisuudessa haluaisimme huomauttaa seuraavista asioista:

Kerhon rahavarojen yhä lisääntyessä olisi niitä käytettävä enemmän kerhotoimintaan.

Kerhon arkisto ja palkinnot olisi keskitettävä yhden tai kahden henkilön hoitoon.

Helsingissä, elokuun 18 p:nä 1977
Henriikki Ahonen
Pertti Holla

Seuraavan kerran ajettiin Ilolan Postimäkeen 14.8. Jälleen oli Aimo vetäjänä.

Kerhon naistoimikunta, Leila Pörstin johdolla, järjesti Naistenrallin 13–14.8 Jaalan Puralassa. Osanottajia oli 8. Kerhon hallitus on kokoontunut toimintakautena 10 kertaa. Hallituksen ovat muodostaneet puheenjohtaja Orko Tallinen, rahastonhoitaja Lasse Numelin, toimittaja Aimo Turunen, kerhoisäntä Henrik Budich, sekä varajäsenet Teuvo Koponen ja Simo Nokso.

Motoristi on ilmestynyt kuusi kertaa.
Orko Tallinen Mauno Tonttila
puheenjohtaja Sihteeri

Onko sinulla kokemuksia suojavyön käytöstä?

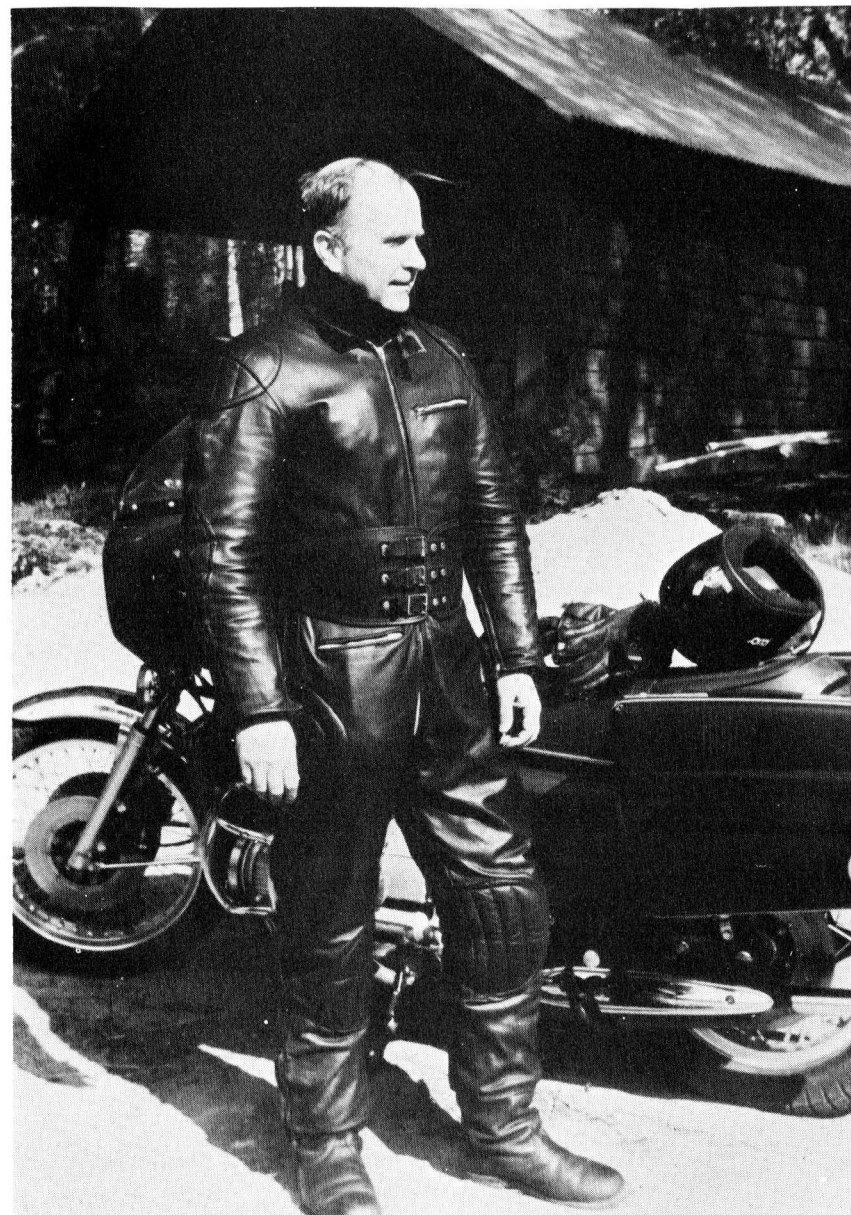
Varhaisemman motorismin aikana vahvasta nahasta tehty suojavyö kuului varsin yleisesti motoristin varustukseen. Tiet ja pyörät olivat tärisevämpiä kuin nykyisin, se oli yksi syy. Selän alaosaan, munuaisiin ja vatsaan kohdistuva värinärasitus lieveni. Toinen tärkeä syy oli nahkapukujen kaksiosaisuus. Puseron ja housujen liitoskohdan sai sidottua vedottomaksi leveän nahkavyön avulla.

Nykyisen motorismin aikana on useilla käytössä elastinen suojavyö ajopuvun alla. Sekä ”vanhanaikaisen” nahkavyön että elastisen vyön antamista myönteisistä ja kielteisistä kokemuksista lehtemme toimitus pyytäisi tietoja. Jotkut motoristialan liikkeetkin olisivat kiinnostuneita tästä kuluttajatietoudesta. Voitaisiin kehittää sekä nahkaista jäykempää että elastista vyömallia.

Tiedot osoitettava Eero Mikkolalle, 36160 Siitama. Puhelin 935/55 368, varmimmin klo 18.

116:s uhri Man-saarella

Syyskuun alussa ajetussa GP-kilpailussa Neil Edwards, 26, kaatui ja sai surmansa. Hän oli 116:s surmansa saanut tällä vaarallisella moottoripyörien TT-radalla, joka valmistui 1911.

Jussi Kohonen, Honda 1000 cc, Helsingistä pitää vankan nahkavyön antamasta selkä- vatsatuesta nahkahaalarinkin päällä pidettynä.

Tilaisuudesta muodostui antoisa kerhoilta' kun näin suuri joukko motoristeja oli keralla koolla.

Kontiorallin päättäjäiskahvit Pirkanmaalla

Kerhon johtokunta oli luvannut tämänvuoden Kontiorallin järjestäjille kahvit. Ne nautittiin Siitaman seuratalolla 22.8. Suhosen Lassella oli valtuudet hankkia tykötarvikkeet. Tieto illasta oli hyvin levinnyt Pirkanmaan Matkamotoristien keskuuteen. 31 Kontionkävijää oli paikalla, ja miltei kaikki pyörillä, vaikka ilta olikin koleahko. Vahtimestarin kattama kahvipöytä houkutteli heti lämpimän kupposen kumoamiseen. Pöytää juhlisti iso mansikkakakku ja siitä piti pistää pa-

lat piiloon, että katsastuspaikan pari työstäkin saisi osansa. Heillä oli työvuoro kello 19 saakka ja saapuivat myöhemmin. Oli kaikin puolin juhlan tuntua, sillä salissa oli liinat pöydissä ja kukkaasetelmia juuri olleiden Siitaman kylän kesäpäätäjäisten jäljiltä.

Illan pimennyttyä Mikkolan Eero esitti satakunta diaa Tulppion Kontiosta ja matkan varrelta sinne. Puheenjohtaja Matti Lehto sitten väläytteli toiset sata diaa, osin Kontiosta ja senjälkeiseltä Jää-

Illan kruunasi kahvitarjoilu mansikkakakkuineen.

meren reissulta, osin pirkanmaalaisten motoristien tämän kesän paikallisista riennoista. Oli kaikinpuolin mukava ja viihtyisä ilta. Tosin sen päätökseen liittyi motoristielämän "arkeakin": Niinisen Ahdin rengas piti paikata kahteen kertaan, mutta harvoinhan se motoristin elämä pelkkää juhlaa on.

Todettiin että yhteiset Kontiorallitohut tiivisti matkamotoristitoimintaa Pirkanmaalla. Uusia kavereita liittyi mukaan ja tultiin tutummiksi toisilleen, vaikka hiljaisia hämäläisiä ollaankin. Kontioon tulijoiden vastaanottajina joutui tutustumaan eri puolilta Suomea tulleisiin. Kun tehty työ oli takanapäin, siitä oli mukavat muistot päälläpäin. Se tuli hyvin esiin päättäjäiskahvien illan kulussa.

MAHDOTON ANOPPI

Esko oli poissa tolaltaan tullessaan psykatrin luo.

– Tohtorin täytyy auttaa minua, hän sanoi. – En kestä enää.

– Mikä teitä oikein vaivaa?

– Anoppi. Hän panee nenänsä joka asiaan. Millaiset tapetit hankimme, millaiset huonekalut otamme, miten lasta on hoidettava... hän tahtoo määrätä kaikesta. Ja nyt minä en kestä enää...

– Näytää tosiaankin siltä, että hän on käynyt hermoillenne, sanoi tohtori. – Luulen, että ainoa keino tässä tapauksessa on sanoa suorat sanat hänelle ja käskette anopin muuttaa pois.

– Mutta kuinka se oikein kävisi laatuun. Me asumme hänen luonaan...

Puheenjohtajan palsta

Hyvät motoristit!

Kiitän kerhon jäseniä osoittamastanne luottamuksesta. Tosin tämän luottamuksen takana on varsin suppea joukko kerholaisia, koska kerhon vuosikokoukseen osallistuu vuodesta toiseen miltei sama porukka, jonka vahvuus on vain noin 10 % kerhon jäsenmäärästä. Uusien ideoiden löytämiseksi ja läpiviemiseksi kerhon toiminnassa olisi toivottavaa kerholaisten runsaampi aktiivisuus. On syytä muistaa, ettei kerhon toiminnasta päättä mikään pieni sisärengas, vaan kaikki kerhon jäsenet yhdessä. Tämä toiminnasta päättäminen on vuosikokouksen asia. Kerhon hallitus on sitä varten, jotta se huolehtii vuosikokouksen päätösten toteutumisesta ja hoitaa kerhon toimintaan liittyvät rutiiniasiat. Mikäli haluat vaikuttaa kerhon toimintaan, osallistu vuosikokoukseen. Hyvät ideat ja ajatukset samoin kuin arvostelutkin voi toki esittää muulloinkin kuin kerran vuodessa. Mikäli Sinulla on ajatuksia kerhon toiminnasta, pane ne paperille ja lähetä kerhon sihteerille. Jos kirjoittaminen tuntuu epämieluisalta, voit myös soittaa. Ajokauden aikana ja miksei muulloinkin voi asiat esittää henkilökohtaisesti hallituksen jäsenille. Kerhon toimintaa kerholaisten haluamaan suuntaan, on vaikea kehittää, jos ei tiedetä mitä jäsenten keskuudessa halutaan.

Kerhon hallituksen pitkäaikaisille jäsenille Orko Talliselle ja Henrik Budichille, jotka luopuivat hallituksen jäsenyy-

destä, haluan lausua omasta ja kerholaisien puolesta kiitokset työstä, jonka he kerhon hyväksi ovat tehneet. Erityisesti puheenjohtaja Orko Tallinen on joutunut niiden neljän vuoden aikana, jotka hän puheenjohtajuutta hoiti, kokemaan yhdessä kerhon kanssa monta vaikeaa aikaa, jolloin moottoripyöräilyä on yritetty polkea maanrakoon. Näistä merkittävimmät kattonopeus moottoripyörille, moottoripyöräveron huima korotus ja yleensäkin moottoripyöräilyn vastaisen asenteen yleinen lietsominen. Määrätietoisella ja maltillisella toiminnalla on kerhon hallitus Orkon johdolla osaltaan pyrkinyt vaikuttamaan epäkohtien poistamiseksi tai niiden lieventämiseksi.

Tällä hetkellä yleinen suhtautuminen moottoripyöräilyyn on suuren yleisön osalta muuttunut hiukan myötämielisemmäksi. Omalta osaltamme, yleiseen suhtautumiseen moottoripyöräilyä kohtaan, voimme me moottoripyöräilijät vaikuttaa, asiallisen ja maltillisen käyttäytymisen avulla, niin liikenteessä kuin jalkautuneenakin liikkeessamme. Pyrkikäämme oman esimerkkimme avulla nostamaan moottoripyöräilyä tasatarvoiseksi harrastusmuodoksi muiden yleisesti hyväksytyjen harrastusmuotojen rinnalle. Tämän tavoitteen saavuttaminen vaatii paljon ponnisteluja, sillä asenteita on vaikea saada muuttumaan, koska yleensä kaikki kielteiset ilmiöt huomataan ja niistä tehdään numero, sitä vastoin myönteisistä asioista saa harvoin kiitosta.

Loppusyksyksi hyviä ajokelejä, ja jopyöränsä ”naftaliiniin” panneille innokasta kunnostusmieltä toivottaa:

Simo Nokso

Neljä näköalaa arktisesta Suomesta

Useimmilla Suomen matkamotoristeilla on kosketusta Lappiin. Varsin monille se merkitsee vain kiitävää ohlajoa Norjan tuntureille Jäämeren ääreen ja liian väsymyksen poisnukkumista. Aika monet pysähtyvät kalastelemaan ja jotkut kiipelevät tunturiinkin. Kontiorallit Ropinsalmella ja Tulppiossa ovat merkinneet omanlaistaan pysähdystä Suomen Lapissa. Lappi on silloinkin merkinnyt vain kehystä kaverien tapaamiselle. Ensikertalaisena Lapinkävijänä Tulppion Kontio aputoimittajallekin jäi vain kehukseksi. Lapin luonto ja ihminen avautui vain väläyksinä. Nyt jälkepäin kokoilen nämä sirpaleet ja yhdistelen niitä laajempiin yhteyksiin. Ehkä näistä on joltain virikkeitä muillekin Lapinkävijöille.

”Millä täällä ihmiset oikein elävät”

Tämä kysymys kirposi varsin monen Tulppionkävijän huulilta. Viimeisen 130 km loputon metsätaival, räaseikköiset kitumetsät, upottavat suot, lohduttoman karun näköiset peltotilkut. 10-vuotiskautena ohra ja peruna antaa hyvän sadon ehkä kahtena kesänä, kadon toisena kahtena ja jotakin muina vuo-

sina. Saman kaavan mukaan luonto antaa marjoja. Metsän kasvu on olemattoman hidas. Puitteet ovat ankarat. Turistien virta kilpailee purojen kaloista ja soiden hilloista. Antaako poroelo ratkaisevasti elinmahdollisuudet alueen ihmisille, sitä varmaan moni pohti kaiken yllämainitun nähtyään. Miten tämä poroelo vielä pystyy kustantamaan poromiesten moottorikelkat, autot ja lentokoneet ja suurten etäisyyksien vaatiman polttoaineen? Vanhan ja uuden sekoittuminen tuntui kävijästä hämmentävältä. Mikä on turistivirran osuus, viekö se vai tuoko se?

Koilliskairan eteläosa Tulppio on jo kokenut muutoksen alun. Tulevan jättimuutoksen jyminä jo aavistellaan. Luonto on sijoittanut Sokliin Suomen suurimman fosforiesiintymän ja maailmantaloudessa fesfaatti alkaa olla kriisitavaraa. Onni kellä sitä on, vaikka Jumalan selän takana.

Suurkaivos merkitsee jättimuutosta luonnon olosuhteisiin ja ihmisten elämäntapaan. Toinen yhtä merkittävä muutoshetki on alueen uraanivarat. Nekin strategista tavaraa omavaraisuuden kannalta. Kolmas muutosvaihe tulee jos alueen yli-ikäiset metsävarat harvennetaan pois. Se merkitsee lyhyttä työskäytön kautta konemiehille ja epävarmuutta onnistuuko lainkaan alueen uudelleen metsitys. Neljäskin muutos merkitsee siirtoa Pohjoisen resursseissa Etelän hyväksi: Vuonoksen jättiallas Pelkosenniemen-

Savukosken välillä hautaa alleen kyliä, metsämaita, hillasoita ja valtaisan alueen porolaidunta. Jos tämä kaikki tapahtuu, alue kokee jättimullistuksen. Voimme jonkun vuoden päästä ylpeillä, että näimme Tulppion seudut miltei luonnontilaisina. 15 000 poron paliskunnan historia on sitten lopussa. Alueen luonnon ainoa ekologisesti tasapainoinen tuotantomenetelmä on vaihdettu teknologian ja Etelän sanelempiin uusiin ehtoihin. Oikeuksistaan luopuville Lapinmiehille ehkä maksetaan joku rahakorvaus kerralla. Eräs heistä hahmoitti tulevaisuutta: ”– Sen jälkeen meitä ei ole ollutkaan, me olimme vain joku luonnon erehdys. . . . Totuus on, että raha ei pysy meillä käsissä kun emme ole siihen tottuneet. Se luisuu sormien välistä ja katoaa.” Ja eräs toinen Vuotoksen alle maansa menettävä: ”Insinöörit ja ministerit ovat ruvenneet Luojan töihin. Se ei onnistu.

Kovasti ne yrittävät: kalat tapetaan, vedet rikotaan, tunturit aurataan, suot ojitetaan, joet padotaan. Ja rahat viedään Etelään.”

Tällaisen tulevaisuuden maassa kävimme Tulppiossa. Kun sinne saadaan asfaltti, väistämätön ensi askel muutokseen on otettu. Vain soratien takana oli vielä hiukan aitoa jäljellä. Kirottu ja siunattu sotatie.

Honkahirsiä luxushuviloihin.

Näithän lukuisat kelohirsikasat Tulppion lentokentän laidassa? Jos et, näet nyt ne tämän jutun kuvassa. Nekin ovat Pohjoisen luonnon lahja Etelälle. Tosin ei ilmainen. Voi kertoa teille, että niiden hinta pystyssä on 200 mk kuutiometrille.

(Lapin elävä mänty maksaa n. 130 mk. ja etelän mäntytukki 110–120 mk.) Melkoinen lisähinta tulee työlle kun sopivat hongat poimitaan laajalta alueelta yksittäin. Etelässä pikku mökkösen kelohirret jo maksavat 100 000 mk. tontille tuotuna. Tämä on laji kerskakulutusta, mutta ei lainkaan pahinta lajia. Se on suomalaista raaka-ainetta ja suomalaista työtä. Voisi varakas huonomminkin setelinsä levittää. Onhan sitten kestävä kelomökki kolmanteen ja neljanteen polveen kuin kivitaloon olisi sijoittanut.

Olette Lapinmatkoillanne nähneet ehkä jonkun sinne rakennetuista suurten firmojen ja järjestöjen honkamajoista. Joillakin on hintaa yli miljoonan. Niiden käyttökäsi on luksuskulutusta omalla maaperällä. Halvemmalla lomailisi Välimeren tuntumassa. Eräs elokuussa Lapissa kierrellyt motoristi sattui erään Tenojoen firmahuvilan kohdalle ja näki seuraavaa: joelle laskeutui nelipaikkainen yksityiskone. Upeaan moottoriveneeseen sieltä purettiin mahtava lasti kalliita kalastusvempelleitä ja ilmeisesti parhaimman luokan ruoka ja juomatarvikkeita. Vastanottava apumies sai tuliaisiksi 120 mk:n wiskipullon. Niitä näytti kuormassa olevan sellainen määrä kun hyvinvarustetulla saariretkelijällä keskikaljaa. Tilanteessa oli samaa räyhäkkyyttä kuin englantilainen lordi olisi saapunut safarille Afrikkaan. Ja kysymyksessä ilmeisesti ei olleet firmat isoimmat kihot. Se oli pikkukihojen kerskakulutus matka Lappiin.

25 vuoden nuotionjäljet.

Eräs kokenut Lapin luonnon tuntija kertoi seuraavan esimerkin Lapin luon-

Valtaiset kasat kelohonkia Tulppiossa odottivat kuljetusta etelään luxushuviloiden rakennusaineeksi.

non muutosten hitaudesta: Viiden miehen seurue oli rikkavaelluksella kairassa. Yöpyminen tapahtui puron rannalla koskemattomassa luonnossa. Raivattiin telan paikka hitaasti maatuovista honganjätteistä ja niistä saatiin uhkea määrä iltanuotiopuuta. Kelonpaloja riitti istuimenpohjiksikin nuotion ympärille. Kuten Etelä-Suomessa oli totuttu retkellä, taiteltiin tuoreita oksia istuimien ”tyynyiksi”. Nuotion alueella kaavittiin jäkälä pois riittävän laajalta alueelta. Raskaan vaeluksen jälkeen syötiin kunnolla. Tyhjeni muutama muovipussi ja -kotelo. Oli vielä joku oluttölkkinen ja yksi piimäpurkki. Ruokailun kuoret jätettiin huolettomasti yöpymisalueen reunaan. Ennen poislähtöä sammutettiin nuotion kekäleet kunnolla. Niitä jäi aika keko. Tässä rannat-

tomassa kairassa yöpyneet eivät tienneet, että heiltä jäi käynnistään paikalle muis-to, jonka häviäminen kestää noin 25 vuotta. Muovi- ja peltikääreit ovat täysin kirkkaita vielä viiden vuoden päästä. Istuimet peittorisuineen häipyvät seuraavalla vuosikymmenellä, nuotion kekäle-kasa on tunnistettavissa uskomattoman kauan. Kaavittu tai tallattu jäkäläkasvattaa ehyen kasvuston 20 vuodessa. 25 vuodenkin kuluttua tarkka silmä heti erottaa, että tässä on yövytty. Etelä-Suomessa melko törkeätkin jäljet häviävät viidessä vuodessa.

Uhanalaiset alkuperäskansat arktisilla alueilla.

Rajattomaan kasvuun tottuneet tek-

Etelän ihminen lähtee katsomaan Lapin luontoa ja etsimään luonnon rauhaa.

nistyneet kansat -niin Lännessä kuin Idässä- ovat katsooneet oikeudekseen hyödyntää "tyhjiä" arktisten alueiden luonnonvarat. On puuta, malmeja, sähkövoimaa ja turisteille tilaa ja puhtaita kalavesiä. Äskettäinen YK:n alainen alkuperäiskansojen kongressi halusi osoittaa mitä kaikkia seurauksia tästä aluevaltaukselta on arktisten alueiden perusväestölle ja luonnolle. Ongelmat ovat yhtäläiset Alaskassa, Kanadassa, Grönlannissa, Lapisissa ja Siperiassa. (Että Neuvostoliitossakin perusongelma tajutaan on osoituksena kuuluisa filmi Dersu Uzala, joka todella kuvaa teknisen muutoksen tulo alkuauskasmetsästäjän näkökulmasta. Länsimaissa ei ole vielä rohjettu tehdä niin rohkeaa filmiä tältä alalta). Tekniikan ohella valloittajilla on tehokas ja hyväksytty "ase" alkuperäisväestön alistamiseksi: alkoholi. Tekniikan miehet itse kestävät arktisen elämän paineet (kuten suurkaupunkien elämänrytmin) runsaan alkoholin avulla. Näin he pelastuvat mursertumasta luonnon mittasuhteiden painon alle. Heidän ei tarvi kohdata luontoa- ja omaa pienuuttaan- "paljaaltaan." Arktisen alueen hyvä palkkatasokin tarjoaa mahdollisuudet elintaso-alkoholinkäytölle. Alkoholista tulee ainoa silta alkuperäisväestöönkin. Sitäkään ei tarvitse kohdata "paljaaltaan". Sitäpaitsi alkoholi on verraton tie lannistaa ja vähitellen tuhoaa tämä väestönosa pois: länsimaisen ja teknisen kulttuurin moraalinormien hyväksymällä tavalla. Tämä on hyväksytty armeliaisuusmurha ja valloittustapa. Alaskasta-Siperiaan. Kapitalistisen ja sosialistisen teknologian varjossa. Mitäpä siitä että siinä tuhoutuu osa omistakin pioneerijoukoista. Arktisten alueiden alkoholikulutustilastot ker-

tovat siitä omaa kieltään. Ne monin paikoin ylittävät miljoonakaupunkien kosteimpien alueiden kulutusluvut suuresti.

On monia suomalaisia Lapinkävijöitä, joilla Lapin räyhäkkä ryyppääminen on suuri elämys, jopa suurempi kuin luonto joka silloin jää sivuasiaksi. Joku ehkä tuntee tekevänsä hyväntuon kun jakaa nestemäiset evänsä pohjanpojan kanssa. Saattoihan kaksi maailmaa ainakin janoisuuden tasolla kohdata samalla tasolla.

Teknisen maailman valtaaman arktisen alueen alkoholingelmat ovat meidän aikamme tabuja. Niitä ei haluta katsoa pohjaan saakka, ei edes pinnan lävitse. Asetettaisiinhan se tehokas työväline jolla arktiset alueet inhimillisellä tasolla pystytään kestämaan kysymyksenalaiseksi. Ja valloitus vaatii aina uhriensa. Näin uhreista selvittää suhteellisen "siistillä" ja hyväksyttävällä tavalla. Valkoinen rotu on viimeisten maaäärien valloitusretkellä. Tässäkin sodassa kaikki keinot ovat sallitut.

Tämän kirjoituksen neljä teemaa ehkä avaa outoja ulottuvuuksia Lappiimme, jota yhä enemmän aletaan pitää jonkinlaisen jokamiehen oikeuden perusteella kenen tahansa ja miten hyvänsä nautittavana elintasomme ulottuvuutena. Ikivanha jokamiehen Pohjoismainen perusoikeus luontoon perustuu paikalliseen asutukseen ja sen luonnon resurssien jakoon ihmisten kesken. Jos me luonnonvarojen käyttäjänä tai turistina menemme Lapin aavoihin maisemiin, olemme monessa suhteessa riistäjiä ja tasapainotilan järkyttäjiä. Voimme rakastaa Lappia ja nauttia siitä tietyllä varovaisuudella ja kunnioituksella. Ensi askel tällä tiellä on että uskallamme pysähtyä hiljentyämään

Poroeloa kokoon moottoripyörillä

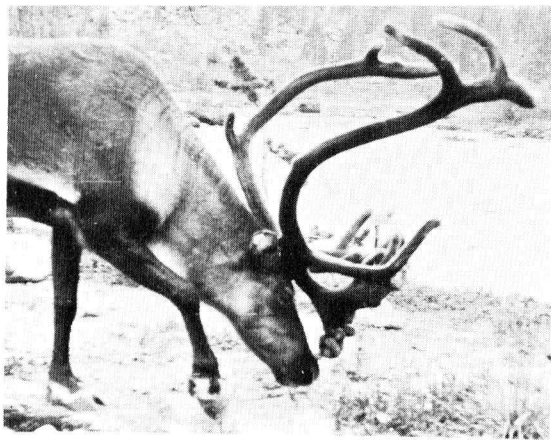
– Onko siellä Messijoella sääskiä, kyselin Mattuksen Iiskalta Pellisenlaella Lemmenjoen takana.

– Onhan siellä omiksi tarpeiksi. Kun kepillä huitaisee, niin vako jää. . .

Eihän siellä niin paljon ollut noita ”tai-vaan isän lintuja”, kuten kullankaivajat kunnioittavasti sanovat. Pellisenlaella niitä ei näkynyt, sillä tunturissa tuulee ja sääsket eivät pysy ilmassa. Pilvet matalat tämän laen harteilla ja siellä on kuumenna suora yhteys Kaikkivaltiaaseen.

yksin sen äärettömiin mittakaavoihin. Tuntee ensin oma pienuutemme ja sitten avautua sen suuruudelle ja ehdottomuudelle.

Eero Mikkola

Poron laumavaisto on usein äidinvaistoa suurempi. Jos tokka lähtee liikkeelle juuri synnytyksen aikaan, saattaa se pudottaa vasansa hangelle oman onnensa nojaan ja jatkaa vaelusta toisten mukana.

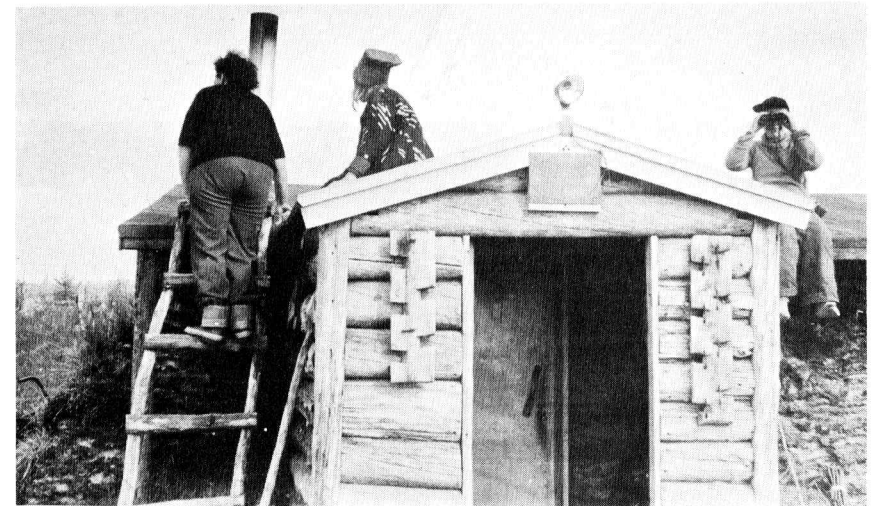
Jos vaeltajalla on kiireistä asiaa, riittää kova huuto. Ei tarvita välikäsiä. . .

Heinäkuun alkupäivinä oli Pellisenlaen takana lappalaisten kannalta kesän merkittävin tapahtuma, vasanmerkintä. Etelän ihminenkin saattoi muutamaksi päiväksi siirtyä villiin ralliin, jossa oli vauhtia lännen tyyliin.

Poromiehet olivat jo usean päivän ajan koonneet tokkiajan merkintää varten. Parin tuhannen poron ajaminen aitaukseen on työläs juttu, vaikka nykyisin ovat apuna vahvatekoiset japanilaiset moottoripyörät. Ennen kokoaminen tapahtui juksuttamalla. Nyt on tekniikka tullut apuun. Talvella liikutaan tunturissa moottorikelkoilla ja kesällä moottoripyörillä.

– Pirukin pelkää katajatulta, vakuuttaa oik. lemmenjoen lautturimies Ilmari Jomppanen, jonka kyvyissä tv-tähti Cannon sanoi pelänneensä enemmän kuin koskaan eläissään. Katajatuli on viritetty sääskien karkoittamiseksi ja tietenkin lämmittelyä varten keskiyön koleudessa. Tokkaa odotetaan ja suopungit ovat vielä olalla.

Pari lappalaista ja turistipoika seuraavat porojen liikehdintää Miessinmaan ”kuvernöörin” Heikki Pihlajamäen erakkomajan katolta. Oven pielessä ikivanhoja puisia rihloja, joita kullankaivajat käyttivät kauan sitten. Tietävästi filmikamerat surisevat näihin aikoihin majan vaiheilla, sillä tekeillä on suomalais-puolalaisena yhteistyönä 45 minuutin tv-dokumentti 58-vuotiaasta Pihlajamäestä, joka kaivaa kultaa ja elää yksin luonnon keskellä 40 km:n päässä tiestä.

*Poromiesten rajua rallia tunturissa ja pitkospuilla. Bensan käry on jo levinnyt tietö-
mille selkosille. Porojen kokoamisessa moottoripyörä on hyvä apuväline, mutta usein
poro voittaa kilpailun ja katoaa kurujen sokkeloihin.*

Porot häitistetään aitaukseen kahdessa erässä, toisessa puolentoista tuhatta pää-
tä. Näytelmä veti vertoja parhaalle jänni-
tyselokuvulle. Pyörämiehet piirtyivät silu-
ettina taivasta vasten keskiyön rallissa,
jossa karkulaisia yritettiin saartaa. Porola
on hyvä muisti. Ennen aitauksessa
käyneet eivät sinne mielellään toista ker-
taa mene ja pyrkivät pakoon ovelasti ja
tehokkaasti.

Kävi selville, ettei moottorimies aina
voita poroa nopeudessa. Poro voi käyt-
tää paremmin maastoa hyväkseen. Vii-
meisessä erässä pääsi pari sataa yksilöä
pieninä ryhminä takaisin tunturien va-
pautteen ainakin seuraavaan merkintään
saakka.

Aitaukseen ajo on värikäs näytelmä,
jossa kaikki ovat mukana, turistitkin.
Maa tömisee, porot roukuvat ja sorkat
napsuvat. Koirien haukunta ja poromies-
ten huudot antavat lisäsävyä. Aitaukses-

sa piiri jauhaa kehäänsä. Emoistaan ek-
syneet vasat yrittävät tunnistaa omaansa
äänen ja hajun perusteella. Erehdyksiä
sattuu. Emo ei olekaan oma ja epätoi-
voisesti äänitelevä porolapsi saa vieraalta
vihaisen töytäisyn.

Suopungit viuhahtavat tiheään tahtiin
ja katselija ihmettelee, kuinka erehtymät-
tömän varmasti taitavan miehen lasso
kiertyy vasan kaulaan ja eläin saa puu-
kolla merkin korvaansa. Kivuton toimen-
pide. Ainakin verrattuna puremiseen, jota
vielä menneinä vuosina harrastettiin.

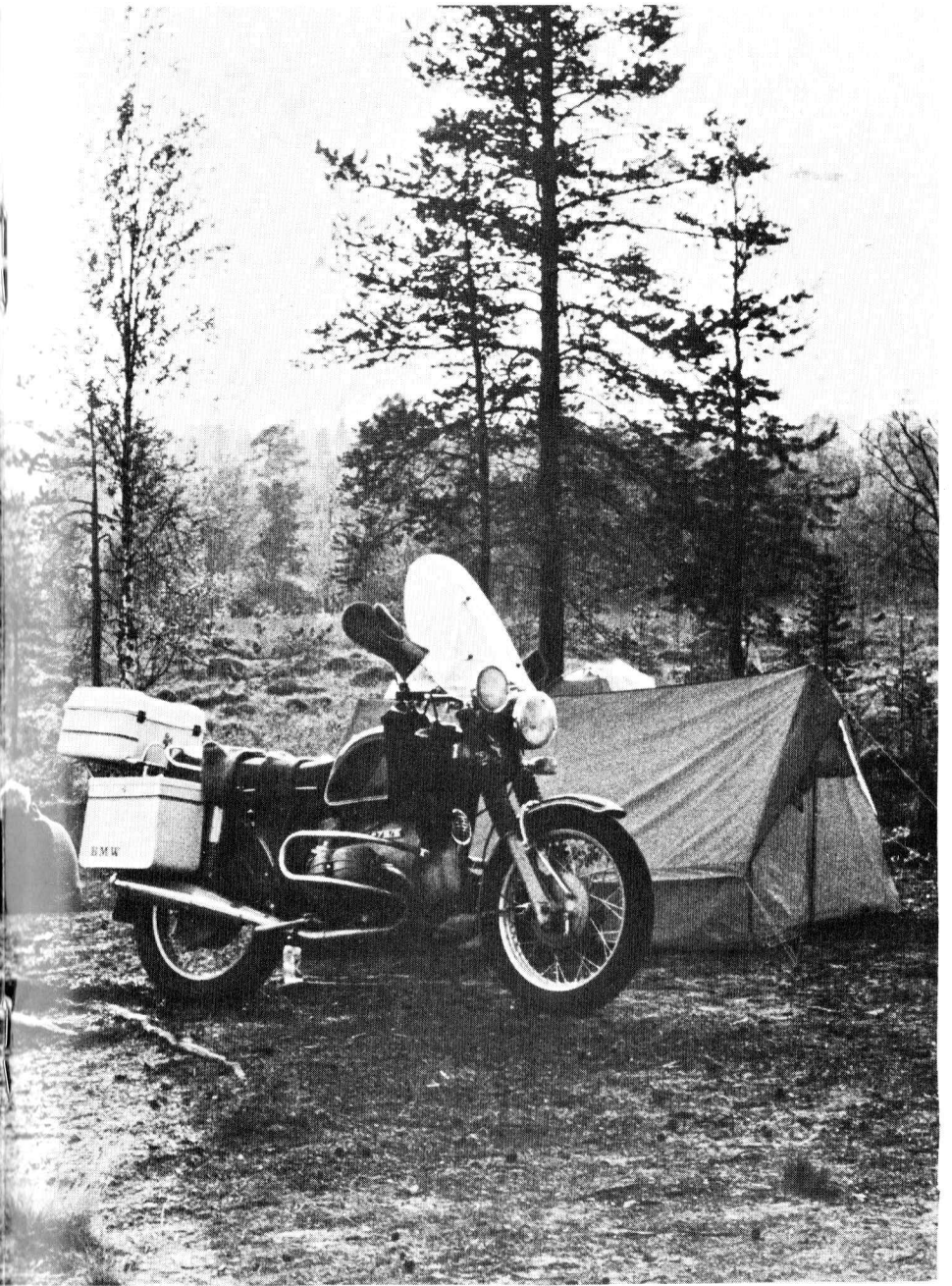
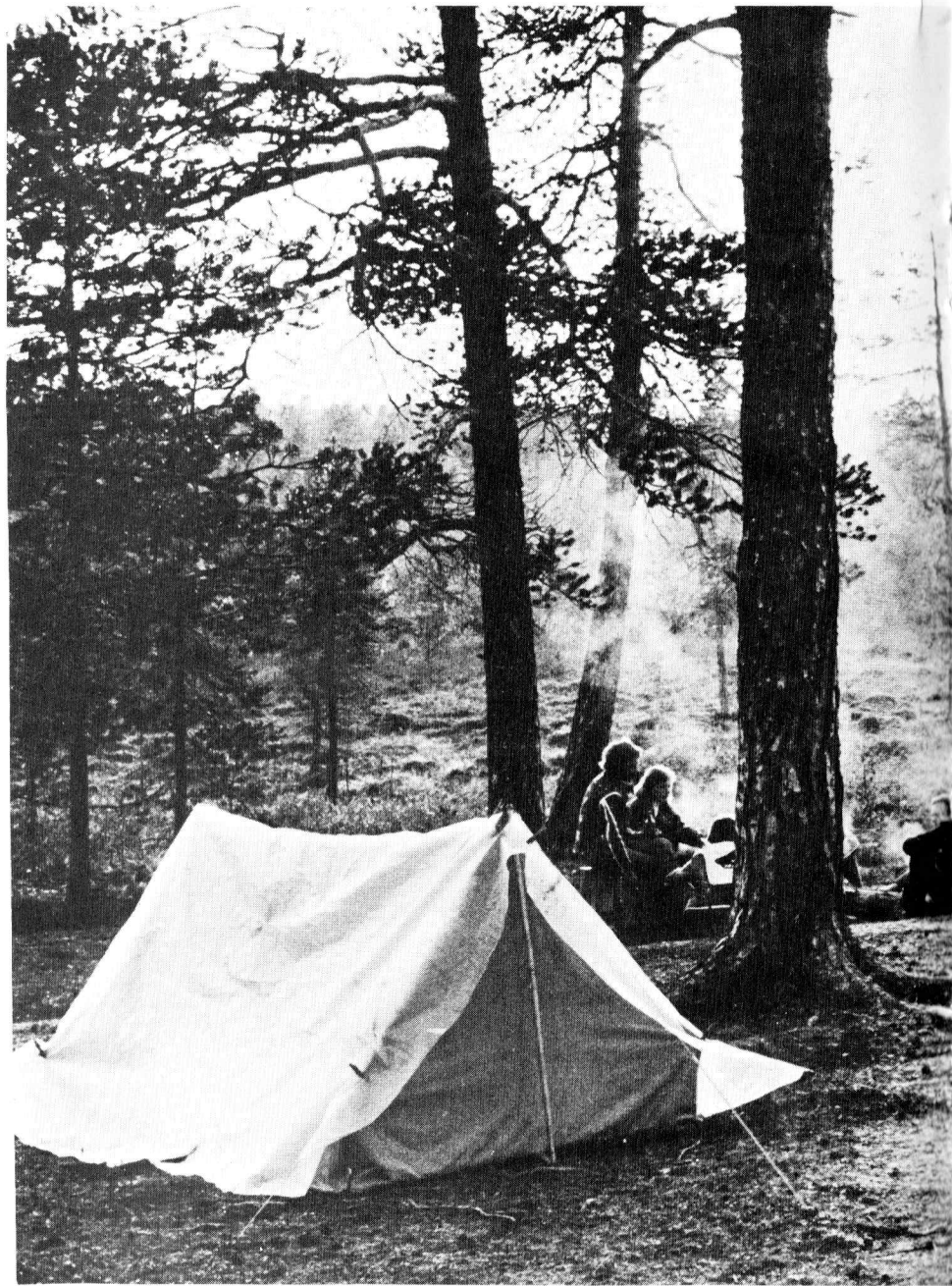
Lapin miehet valittavat, että todelliset
poromiehet alkavat olla vähissä, vaikka
tenkiikka on tullut apuun. Kahden tuhan-
nen pään poroelo edustaa jo melkoista
omaisuutta, jos hyvän poron keskihini-
naksi lasketaan tonnin verran. Tosin se
jakaantuu koko paliskunnan monipäisten
perheiden osalle.

Reino Olmala

Kontiota muistellen

Lahden miehet tauolla, matkalla Kontioralliin.

Kari Kivilompolo Raahesta teki katsastuspaikalla huoltohommia. Moto-Guzzin kytkimestä oli lukitusmutteri kadonnut tuntureille. Laura tyttönen katseli maailmaa sivuvaunusta.

Bemariamiehet Markku Malmgren Helsingistä ja Pauli Nurmi Porista yöpyivät katsastuspaikalla Pelkosenniemellä. Sopivasti sääkin muuttui aurinkoiseksi miesten lähtiesä matkaan loppupätkälle.

Ensimmäisinä Kontion ilmoittautumispaikalle ehättivät Siilinjärven pojat.

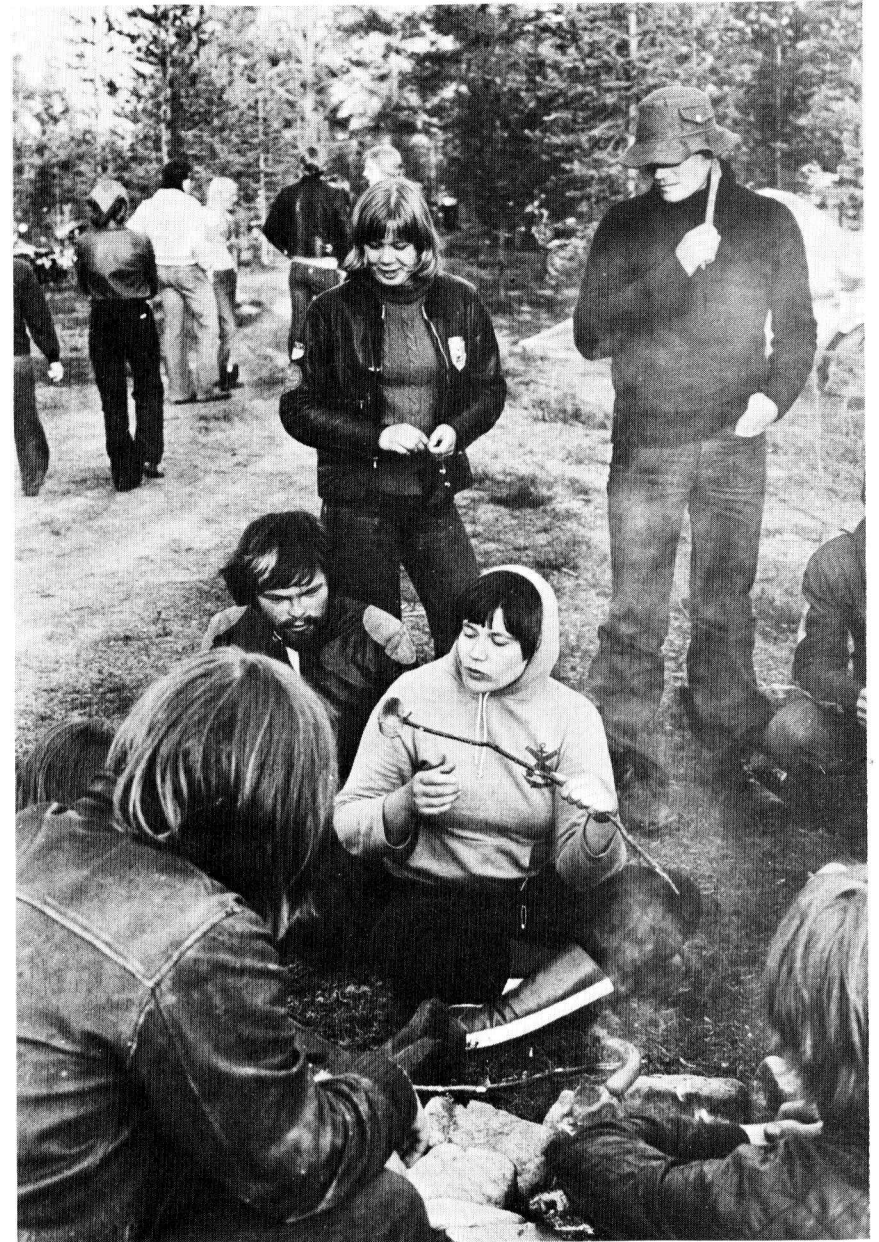
Matkatavarat oli syytä kiinnittää huolella huonon ja pitkän taipaleen vuoksi. Merkillistä kuinka kaikki vaikersivat paikan päällä huonoja tieyhteyksiä, mutta vasta jälkeenpäin oivallettiin saavutuksena se mikä oli tarkoituskin: "Minä tein sen, ajoin tuon matkan, selvisin voittajana annetusta haasteesta!"

Ulkomaiden lippuja liehui tavallista vähemmän Kontiossa. Liekö Euroopassa vallitseva lama ja meidän korkea hintatasomme vähentänyt myös moottoripyörämatkailua.

Aina syntyy jutturinkejä pienten nuotioiden ympärille. Yksi asia on kuitenkin varmaa, täällä viihdytään.

Makkaraa kärjestettiin varmaan eräskin kilo, ja kyllähän se maistuikin.

Eräät motoristit sitten osaavat hauskuuttamisen taidon, kuten tässä Syrjäsen Kari puhuu käsillä ja hänellä on aina antaa jotain kiitolliselle kuulijakunnalle.

"Aina hauskaa olla pittää, ei maha mittää." Ja kyllä me naurettiinkin.

Varsinkin nuorille ja ensikertalaisille ralli ja Lappi tarjoavat paljon uutta silmäiltävää.

Monet kiitokset niille henkilöille jotka voimiaan säästämättä työskentelivät rallin onnistumiseksi. Ensi vuonna taasen tavataan!

Ensimmäinen naisten kokoontumisajo Puralassa

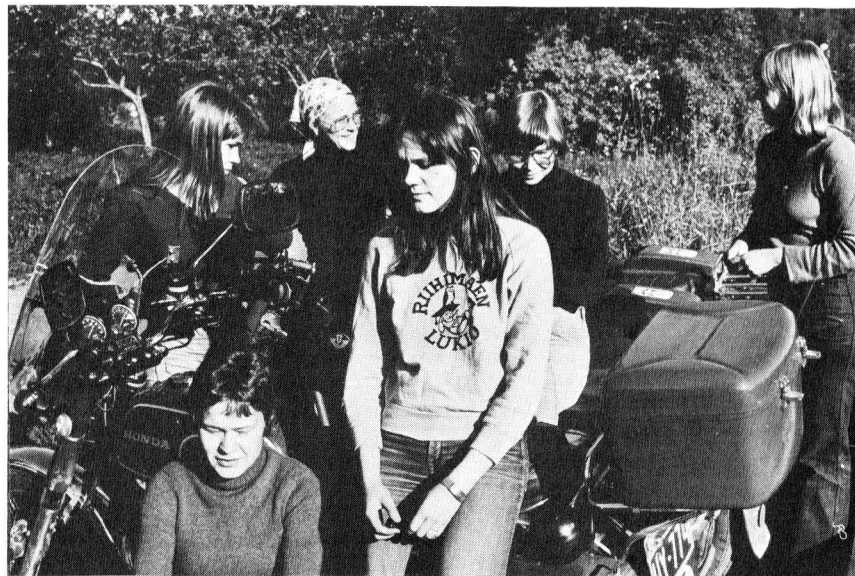
Elokuun puolen välin paikkeilla viikonloppuna olivat Leila Pörsti, Laila Rinne ja Irja Loiri junailleet naisten kokoontumisajon Puralassa. Kokeilu onnistui kahdeksan tytön voimalla erinomaisesti ja antoi uskoa ja rohkeutta heidän suunnitelmilleen saada järjestää kansainvälinen naisten kokoontumisajo FIMA-ralli ensi kesänä Suomessa. (Toivomme tyttöjen saavan rallin Suomeen, sillä maamme voi tarjota ulkomaisille osanottajille ennenkokemattomia elämyksiä ja siten tehdä maamme tunnetuksi.)

Pisimmän matkan ajoi Satu Savolainen, 1050 km. Kolmiosaisen kilpailun voitti Satu, keräten 21 pistettä 24:stä mahdollisesta. Osakilpailun lajeina oli-

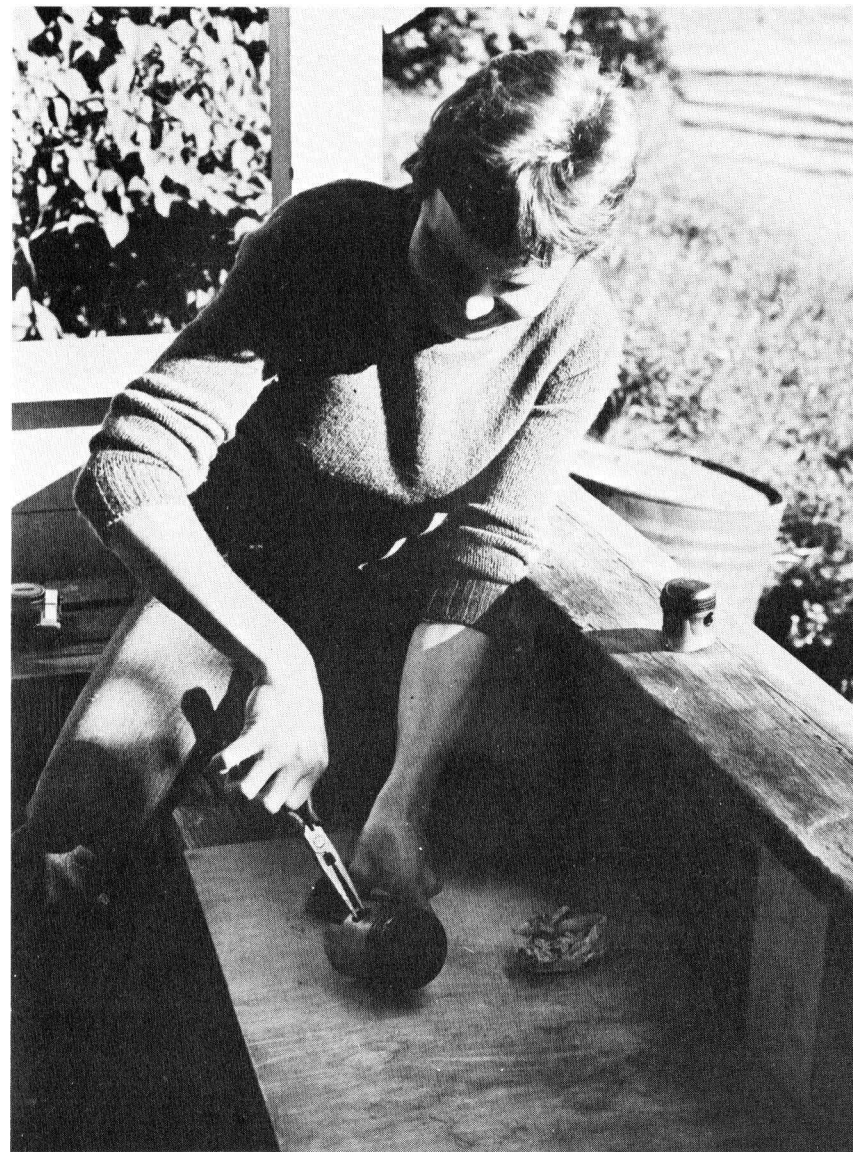
vat: Taitokilpailu (purkaa ja koota mäntä kiertokanki systeemi), maastoajo (ilman kosketuksia ja mahdollisimman hitaasti) ja tietokilpailu (moottoripyörämerkkien tunnistaminen).

Lopputulokset: 1. Satu Savolainen, Riihimäki 21 pistettä, 2. Leila Pörsti, Kuusankoski 18 pist., 3. Irja Loiri, Lappeenranta 16 pist., 4. Raila Rinne, Hollola 15 pist., (yksi osakilpailu vähemmän), 5. Ritva Kurki, Kaarina 13 pist., 6. Leija Niiles, Hämeenlinna 11 pist., 7. Seija Savola, Turku 9 pist., 8. Kirsti Lehto, Riihimäki 3 pist.

Illalla saunottiin, uitiin, katsottiin elokuvat This is trial sekä Erikoistehtävä ja lopuksi jaettiin eri liikkeitä lahjoituksina saadut palkinnot.

"Työt pyörien parissa". Kilpailujen välillä käytiin katselemassa pyörärivistöä.

Eräs osakilpailun aihe oli männän purkaminen ja kokoaminen, sekuntikellon tikittäessä aikaa vieressä.

*Pois tieltä kivet ja kannot, täältä tullaan. Harjoitus tekee mestarin.
Välillä käytiin pyörällä ajamassa lenkki metsikköön vedetyllä radalla.*

Ritva Kurki ja Seija Savola Turusta kertoivat matkan kokoontumisajon sujuneen hissun kissan ajaen, myöskin hiekkatie oli hyvä ajaa. Ritva pyöräilee neljättä kesää, Seija vasta ensimmäistä.

Festinki-Treffin täytti 5 vuotta

Vähälle huomiolle ei myöskään jäänyt tämä linja-autovanhus jolla osanottajat kuljetettiin tutustumiskäynnille Verlan tehdasmuseoon ja pitokartanoon lounaalle.

Festinki Treffin Team järjestää rallia ns. kutsurallina partiolaisten Kotapoikien majalla Valkealassa.

MOOTTORI-KAMELILLA KESÄLOMA ONNISTUU

□ Kuinka kesälomamatka ulkomaille onnistuu kaksipyöräisellä? Kansan Lehden toimittaja Juha Ranta (työkaveri) ja allekirjoittanut kokeilivat tätä tekemällä kesäkuun alkupuolella parin viikon matkan Ruotsiin, Tanskaan ja Länsi-Saksaan.

□ Matkajuhtana oli 500-kuutiainen Honda Four. Sillä miehet kiersivät runsaan 3000 km:n reitin: Tampere – Naantali – Kappelskär – Tukholma – Helsingborg – Helsingör – Kööpenhamina – Rödbý – Puttgarden – Lyypekki – Hampuri – Bremen – Flensburg – Römö – Aalborg – Fredrikshaven – Göteborg – Tukholma – Turku – Tampere.

□ Seuraavassa tunnelmia matkalta, joka tarjosi mukavia kokemuksia, yllätyksiä ja liikkumisen vapautta.

□ Kuinka kesälomamatka ulkomaille onnistuu kaksipyöräisellä? Kansan Lehden toimittaja Juha Ranta (työkaveri) ja allekirjoittanut kokeilivat tätä tekemällä kesäkuun alkupuolella parin viikon matkan Ruotsiin, Tanskaan ja Länsi-Saksaan.

□ Matkajuhtana oli 500-kuutiainen Honda Four. Sillä miehet kiersivät runsaan 3000 km:n reitin: Tampere – Naantali – Kappelskär – Tukholma – Hel-

singborg – Helsingör – Kööpenhamina – Rödbý – Puttgarden – Lyypekki – Hampuri – Bremen – Flensburg – Römö – Aalborg – Fredrikshaven – Göteborg – Tukholma – Turku – Tampere.

□ Seuraavassa tunnelmia matkalta, joka tarjosi mukavia kokemuksia, yllätyksiä ja liikkumisen vapautta.

Toukokuun viimeinen päivä valkeni koleana ja tuulisena. Lämpömittarin elohopea kiipesi Tampereen seudulla hädintuskin 10 asteeseen. Vilun seassa virisi toive siitä, että siellä jossakin etelämmässä tarkenisi hiukan paremmin.

Honda muistutti kaksikyttyräistä kamelia, kun siihen oli lastattu tankkilauku ja taakse tarpeelliset makuupussit ja teltta. Noiden kahden kyttyrän väliin me raavaat miehet asettelimme itsemme. Pyörä kyyditti parinsadan kilon lastinsa nopeasti Naantalintauttasatamaan.

Ruotsin puolella sää muuttui heti lepeämmäksi. Aurinkoa.

Tukholman läpi yritimme pudotella mahdollisimman nopeasti. Tarkoitus ei ollut jäädä ihaillemaan naapurimaan pääkaupungin nähtävyyksiä.

Nopeasta läpiajosta ei sittenkään tullut mitään. Tukholman valtavat aamuruuhkat tukkivat tien, pyörän kytkin lipsui, bensa loppui... Helpotuksesta huokaisimme, kun vihoviimein pääsimme Helsingborgiin johtavalle moottoritiele.

Ennalta olimme päättäneet, että survaisemme yhtä soittoa Ruotsin halki Kööpenhaminaan yli 700 km:n päivä-

matkan. Tuon tavoitteen myös toteutimme.

Vaikka lepotaukoja pidettiin runsaasti, syötiin ja katseltiin välillä suuren Vättern-järven peilityntä selkää ja maalausellisia näköaloja. Kuin suuri voitto oli päästä lautalla Ruotsista kukkivaan Tanskanmaahan.

Illan myöhäisinä tunteina ryskytimme 10 kilometriä ennen Kööpenhaminaa sijaitsevan pikkuhotellin ovea...

HOTELLI HUOLETON

Herääminen hotelli Sans Soucin (suom. Huoleton) nuhrisessa huoneessa maistui taivaan mannalta. Ikkunasta välkkyivät Juutinrauman siniset aallot. Hotellin vanha suloinen omistajarouva tarjoi mehevän aamiaisen leipineen, juustoineen ja marmelaateineen.

Tästä hotelli Huolettomasta tuli kotimme parin päivän ajaksi. Honda sai levätä ruusupensaikossa napsupöytien välissä omistajarouvan ikkunan alla. Me tustuiimme iloiseen Kööpenhaminaan.

Likellä hotellia sijaitsee Bellevuen uimaranta. Makailimme hienon hienolla sannalla auringon paahdettavina. Juutinrauman vesi loiskusi jo 16-asteisena.

Silmät tapillaan tuijottelimme naispuolisia auringonpalvojia. Yleinen tapa tällä rannalla tuntui olevan, että tytöt unohtavat bikinin yläosan kotiin. Hetken kuluu se tuntui meistä suomalaisista jöröju-kistakin ihan luonnolliselta.

Kierros Tuborgin maailmankuulussa olutpanimossa ja seikkailut yöllisessä Kööpenhaminassa kuuluivat tietysti ohjelmaamme.

Vannoimme palaavamme Köpikseen vielä joskus. Miellyimme iloisein ja ystävällisiin tanskalaisiin.

SAKSALAISTEN KAVEREIDEN LUONA

Siirtyminen Tanskasta Liittotasavaltaan tiesi taas autolauttamatkaa. Moottoripyörä sidottiin tunniksi nyöreillä lautan ruumaan. Puttgardenin satamasta otimme suunnan Lyypekkiin ja sieltä edelleen Hampuriin, missä meidän oli määrä tavata kolme saksalaista moottoripyöräkaveria, moninkertaisia Suomen-kävijöitä.

Odottelimme pitkään Hampurin autoaan varrella sijaitsevalla levähdyspaikalla. Kavereille oli soitettu, mutta heitä ei vain kuulunut vastaan. Helpotuksen huokaus oli suuri kun illan pimeydestä pöllähti kaksi suurta BMW-pyörää. Iloiset tervetuloivotukset saksan kielellä.

Pojat olivat ajelleet hiukan harhaan, melkein Lyypekkiin saakka. Siinä syy pieneen viipymiseen, joka aiheutti meille ylimääräistä sydämentykytystä.

KILPA-AJOT AUTOBAANALLA

Meno Saksan autobaanalla muistuttaa lähinnä kilpa-ajoa. Nopeusrajoituksia ei yleensä ole. 130 km:n rajoitus on suunnitteilla, mutta sehän on melkein etananavauhtia siellä, missä uusilla nopeilla autoilla painetaan tavallisesti saataakuuttakymppiä, samoin moottoripyörillä, ja liikennekuluttuuri on siistiä.

Isojen Bemari-pyörien rinnalla viisita- tainen Honda tuntui melkein mopolta.

Hampurissa vietimme kolme päivää saksalaisystäviemme kotona. Pojat esitelivät kotikaupunkiaan. Kokemuksia ja kuulumisia vaihdettiin myöhään yöhön – hiukan snapsien ja oluen säestykselläkin.

Wolfgang ja Lothar lupasivat tulla elokuussa taas Suomeen. Ystävyksistä kolmas, Peter, sen sijaan oli luopunut moot-

Tuhansia kilometrejä laukannut ratsu lepää välillä ja kyytimiehellä on mainio tilaisuus maistella jäätelöä paahattavassa helteessä. Matkatavaroiden valinnassa kannattaa käyttää jyrkkää harkintaa, sillä pyörä alkaa helposti muistuttaa kamelia.

toripyörästään autoilun hyväksi. Kaikkeen ei raha riitä Saksassakaan, hän manaili.

Ankan sekoilun jälkeen pääsimme Hampurista ulosmenotielle. Paluureittimme kulki Tanskan mantereeseen eli Jyllannin halki.

LOMAPARATIISI

Pohjanmeren rannikolla sijaitseva Römön lomaparatiisi ei ollut vierailumme aikana aivan nimensä veroinen. Satoi ja tuuli. Atlantti myllersi kohisten, ja voimakas vuorovesi huuhteli kymmenien kilometrien pituista hiekkarantaa ja ruohottuneita hiekkadyynejä. Kaksikais-

tainen tie loppui mereen, nousuveden aikaan.

Syntinen paikka tämä Rämö varmasti on helteisellä säällä, tuumailimme. Saluunaa oli vieri vieressä ja elokuvateatteri lupaili seksifilmejä tauotta aamusta yöhön.

Ilman haavereita ei matkalta selvitty. Tanskan Skjernissä se sitten tapahtui: tankatessa pyörä kellahti kovan sivutuulen ja matkatavaroiden painon takia kyljelleen. Kytkinkahva ja vilkunkatkaisijat murenivat, lamppukin vaurioitui.

Huoltoaseman omistaja neuvoi lähitöltä korjaamon, jossa Honda saataisiin

kuntoon. Ja saatiinhan se. Korjaaja teki tunnin ripeästi töitä ja laittoi uudet osat. Poistuimme kaupungista parisataa köyhempinä.

Paikalliset motoristit neuvoivat Aalborgissa meille Kristillisten Nuorten Merimieshotellin mikä olikin erittäin siisti ja rauhallinen ja hyvät muonat.

Aalborgissa vietetyn yön jälkeen suuntana oli Fredrikshaven. Autolautalla jälleen kerran – nyt Göteborgiin.

RAKENNUSTÖISSÄ

Göteborgissa jouduimme pariksi päiväksi reiluun ruumiilliseen työhön. Pohjois-Karjalasta 15 vuotta sitten Ruotsiin siirtynyt Matti Nieminen, allekirjoittaneen sukulaismies – omistaa rakennusfirman. Sokkelin lasku oli juuri työmaalla meneillään. Miehiä tarvittiin kipeästi töihin.

Parin päivän hikoilu rakennustyömaalla teki meille veltostuneille turisteille erinomaisen säväyksen. Hauislihaksia tosin särki, mutta toisaalta tuntui, että ne olivat kasvaneet ja tulleet teräkkeksi.

Mutta Göteborgkin oli viimein jätettävä, vaikka siellä suomalaisten saunaillassa olikin oikein mukavaa. Honda sai taas laukata kohti Tukholmaa. Ja mitä pohjoisemmaksi nousiin, sitä lämpimämmäksi kävi sää. Keski-Ruotsissa puhuttiin jo yli 30 asteen hellelukumista. Sus siunakkoon, huokailimme hikisinä.

Kun lautta lipui halki Ahvenanmaan ja Turun kauniin saariston, aloi kotikävä vasta vaivata. Tampereelle ja pian.

Pyörä sai kovaa kyytiä, kun aamun tunteina laskettelimme viimeiset 170 km Turusta Tampereelle. Ja siellähän se Tampere oli ennallaan. Helteinen kesä-

Arielisti!

Tiesitkö, että Suomessa toimii myös Ariel pyörien omistajain kerho, on toiminut jo runsaan vuoden ajan. Ariel Owners Motor Cycle Club – Suomen osaston jäseneksi liityt lähettämällä nimesi ja osoitteesi kerhon sihteerille joka on: David Bulhvant. Unilukkarintie 2–4 C 13. 00680 Helsinki 68. Paluupostissa saat liittymiskaavakkeet ja muuta tietoa. Kerhon jäsenenä saat:

- englanninkielisen kuukausittain ilmestyvän kerholehden "Cheval de Fer" jossa on mm. alan artikkeleita ja myyn/ostan osasto
- suomenkielisen muutaman kerran vuodessa ilmestyvän uutislehden, jossa voit ilmoitella myyn/ostan osastolla.
- luettelo kerhon suomalaisista jäsenistä.
- mahdollisuus saada valokopioita Ariel kirjallisuudesta.

Ariel Owners Motor Cycle Club on perustettu vuonna 1951. Kerhon jäseniä on maailman joka kolkassa, ja Suomen osasto perustettiin vuonna 1975.

Tervetuloa Ariel kerhoon! Kerro myös muille Ariel-moottoripyörien harrastajille kerhostamme!

kuinen Pohjois-Hämeen metropoli.

Kampeet pyykkiin ja taas taloksi. Pakko oli, vaikka mieli vielä askartelikin ehkä tuhansien kilometrien päässä.

Mp-terveisin J. Panhelainen

Englantilainen farmari on ratkaissut kuljetusongelmansa.

MYYTÄVÄNÄ

750 cc Hondan LASIKUITUTANKKI, SATULAPERÄ, KATE ja neljä yhteen PAKOPUTKI: Puh. 917-26 868/Jukka.

Suzuki 500 cc:n **keula** täydellisenä renkaineen. Olli Ahokas, 01800 Klaukkala. Puh. 90 8794348.

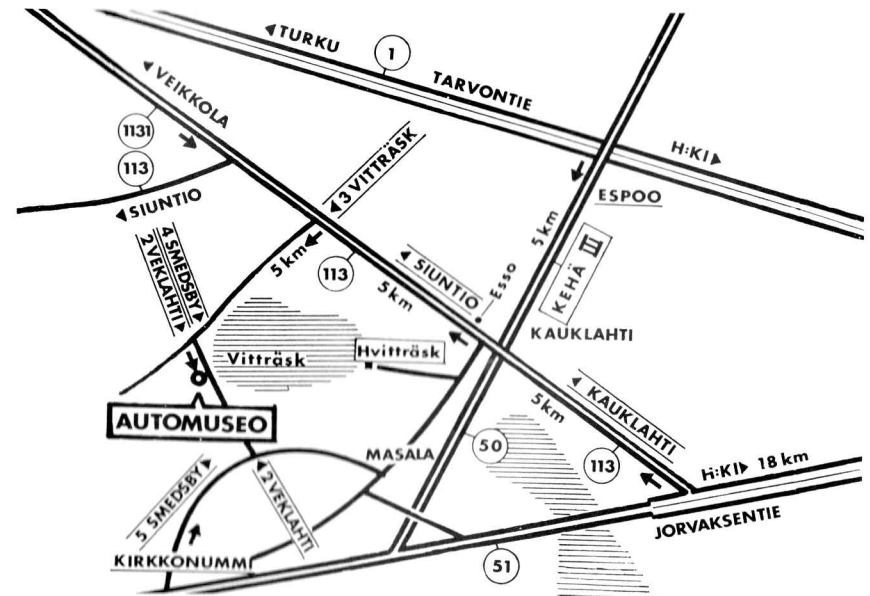
Nyt on kaupan YAMAHA DS 5 250 cc 1967 + varaosia + ohjekirjoja. Musta kunnostettu, mutta vieläkin pikkuvikainen. Vakuutus on voimassa. Nähtävissä sopimuksen mukaan Nokialla. Lähes kaikkia varaosia saatavissa Suomessa. Tapio Hangaslahti, Puolikuu I C 31, 02210 Espoo 21. Puh. työ 90-880 471, koti 90-803 1280.

Myytävänä hyväkuntoinen HONDA CB 350 Four 1974. Käytetty ainoastaan matka-ajossa. Ajettu 42 000 km. Hintapyyntö 5 500 mk. Satu Savolainen, Puhaltajank. 33, 11100 Riihimäki 10. Puh. 914-34 268.

HALUTAAN OSTAA

750 cc Hondan KAASUTTAJAT, ilmansuodattimen KOPPA, JOHTOSARJA ym. virtavehkeet, TAKAVANNE ja etupään ylempi T-KAPPALE. Puh. 917-26 868/Jukka.

Uusi motoristi syntynyt! Ritva ja Olli Ahokas ovat saaneet pulskan pojan.

Kesän viimeinen

SUNNUNTAI-AJELU

Svartvikin automuseoon

Kirkkonummelle lokakuun 16. päivänä 1977 noin puolen päivän aikaan.

Tule mukaan!